

Jiljí Kocian 12 850
Člověk člověku vlkem

*Ti, co na burze ostatní přechytračí,
vydělají to, co ti hloupější prodělali.*

Mladá, pohledná blondýnka, vyzbrojená supermoderním krátkým sestřihem a švestkově modrými přiléhavými šaty, vykouzčila povzbudivý úsměv a od pootevřených dveří zašveholila :

„Pojďte prosím dál, pane Malý,“

Z černé koženkové sedačky se zvedl muž ve středních letech, se značně prošedivělým černým, do špičky zastříženým plnovousem a nastupující pleší. Urovnal krémové bavlněné kalhoty, otřel orosené čelo a vykročil ke dveřím kanceláře.

Kdesi hluboko ve vnitřnostech se mu zahrnil svíravý pocit nejistoty a zmaru, který postupně začal ovládat i jeho mysl.

Evžen Malý byl katastrofik každým coulem a skutečnost, že souhlasil s tím, aby byl výnos z prodeje rodinného domku po zemřelé mamince – do doby než všechny zainteresované strany splní dohodnuté podmínky a naplní předmět obchodu zahrnut do notářské úschovy – mu nedopřála klidu.

Prošel malým kamrlíkem asistentky a poněkud váhavě překročil práh pracovny samotné paní notářky.

Ta seděla za tmavým masivním leštěným stolem a listovala v papírech. Obě oblouková okna měla spuštěné žaluzie a místnost se utápěla v pološeru. Na stole decentně svítila stolní lampa se zeleným stínítkem. Venku nemilosrdně pálilo letní Slunce, ale tady jemně šuměla klimatizace a prostor naplňoval příjemný chládek.

Notářka se ráčila poněkud nadzvednout, pozdravila Malého a blahosklonně pokynula směrem k hnědé kožené sedačce, přišoupanuté k protější straně jejího pracovního stolu.

„Tak to konečně máme všechno v hromadě a můžeme tedy přikročit k uvolnění depozita,“ pronesla do ticha potmělé pracovny.

Tísňivý pocit vyprchal někam do prostoru a Evžen Malý zaslechl první takty rajske hudby.

„Tak to už dostanu ty peníze za barák?“ zmohl se po chvílce na poněkud stupidní otázku.

„Ano, zítra zadám bance příkaz a finanční obnos ve výši ... moment prosím ...“ - advokátka nahlédla do spisu a citovala – „dva miliony jedno sto šedesát osm korun českých – bude převeden na váš účet u České podnikatelské banky.“ Tak se i stalo a následujícího dne se Evžen Malý nemohl vynadávat na výpis osobního účtu, o který v bance požádal.

Zazvonil telefon a ve sluchátku se ozvalo: „Hájek, Real Partners, měl byste na mě chvíli?“

„No, o co jde?“ zeptal se poněkud zaskočený Malý.

„O akcie. Real Partners je „podfirmou“ Capital Brokers, to je u nás na burze nejvyšší značka a s tou bych vám chtěl nabídnout možnost investovat na burzovním trhu.“

Malý se už už chystal nabídku volajícího odmítnout, vybavilo se mu ale, že o formě zhodnocení kapitálu na burze cenných papírů před časem velmi vážně uvažoval. Kupónové knížky mu přinesly zajímavé zisky od společností Transgas, Telecom a ČEZ. K těmto firmám choval důvěru a zamýšlel nakoupit jejich akcie. Tehdy nevěděl, jak se akcie nakupují a věc nedotáhl do konce. Teď měl burziána na drátě. Domluvili si schůzku.

Prosklený mrakodrap pražského obchodního centra Bussines Tower vyhlížel vznešeně. V nejvyšším patře – kousek pod modrou oblohou - čekal upravený mladý muž ve drahém značkovém obleku a s třpytivými Omegami na ruce.

„Máme spoustu spokojených zákazníků, protože jejich zájem je naším zájmem,“ ujišťoval elegantní mladík jménem Jiří Hájek, zastupující zprostředkovatelskou společnost Real Parners.

„Podívejte, já mám takovou svoji představu. Chci si vytvořit portfolio z akcií, které znám a kterým věřím. Potřebuju nakoupit ČEZ, Transgas a Telecom. Dám na to třistatisíc.“

„To jsou zavedené společnosti. Pokud ale chcete solidní zisk, tak ten od nich nečekejte. Maximálně v řádu desetin procent. Tyhle firmy drží lajnu. Já bych

radil vklad rozdělit. Část použít na nákup vašich akcií a zbytek na ... řekněme nějaké akčnější tituly. Doporučuju akcie Ecoplast. Ty jdou nově na burzu a analytici předpokládají zaručený zisk během krátké doby. Dvacet až třicet procent. A když ještě přidáte úvěr od obchodníka, bude zisk o to větší. Navíc, tahle půjčka „na páku“, vrátíte-li ji do tří dnů, je zdarma,“ vysvětloval.

„A co dělá ten Ecoplast?“ přerušil Malý dlouhý výklad zprostředkovatele.

„Zpracovávají plastické hmoty a dělají všechno možné ; podlahoviny, dopravní pásy, potrubní systémy, Nově ale – a v tom je ta bomba o které zatím ví jenom málo lidí – budou vyrábět kanálové poklopy a odvodní mřížky. Všechno z plastu. Přitom, kolik toho stačí v tomhle státě ti sběrači kovů ukrást, si jistě dovedete dosadit možnosti odbytu. Ty akcie dostane naše firma v předstihu za zaváděcí cenu. Na burze už budou dražší.“

Jak řečeno, tak uděláno. Spokojený pan Malý nechal nakoupit akcie se zaručeně vysokým růstovým potencionálem a těšil se na časy příští.

Evžen Malý podepsal se zprostředkovatelem Hájkem smlouvu o investičním poradenství, tedy službu, zahrnující přijímání a předávání, respektive provádění pokynu. Obchodník zajistí obchodování s cennými papíry dle instrukcí investora. Investor bude zadávat pokyny sám, dle svého uvážení.

„To víte, že na to nebudete sám. My vám poskytneme komfortní servis.

Budeme na drátě a vždy připraveni pomoci,“ ujistil burzián a povzbudivě na Malého zamrkal. Už balil papíry, poházené po stole, když náhle ztuhnul a klepnul si na čelo. “Úplně bych zapomněl. Je to sice taková formalitka, ale bez ní by vás k obchodování nepustili,“ vysvětlil a na pár minut zmizel.

Po jeho návratu přistál před Malým obsáhlý tiskopis s názvem Investiční dotazník.

„Jéžišmarijá, co já s tím,“ lamentoval zaskočený Malý.

Investiční poradce jej však hned uklidňoval: „Na první pohled to vypadá dost složitě, ale nebojte, já s tím mám zkušenosti. To zmáknem coby dup,“ pronesl Hájek a přistrčil si židli. Poté bod po bodu ukazoval, jak na daný dotaz reagovat. Malý proškrtával a spiklenecky se uculoval, to jek si vzpomínal na porady vedoucích v dobách hluboké totality, kdy na závěr absolvovali testy

z BOZP a pod dohledem bezpečnostního technika křížkovali správné odpovědi. Jak řečeno tak uděláno.

Na burze je blaze, bohužel poněkud draze. Měsíc se s měsícem sešel a měšec pana Malého povážlivě scvrknul. Opěvované akcie firmy Ecoplat klesaly tiše jako rtuť teploměru a rovněž nálada Evžena Malého se blížila bodu nula. Jedině investičního poradce a „partnera“ tahle situace nikterak nestresovala a urputně radil vrazit peníze jinam. Navrhoval přesunout prostředky do jedné velmi perspektivní maďarské firmy na výrobu hliníku.

Zoufalý Malý dal na jeho radu a doporučená spekulace skutečně vygenerovala slušný zisk. Prvotní úspěch Malého doslova opojil. S Hájkem se domluvili, že všechno oslaví začátkem léta v maďarských termálních lázních

Mosconmagyaróvár, které shodou okolností oba pravidelně navštěvovali.

Euforie přebila všechno kolem a Malý „nekapíroval“ výstražné signály, provázející obchodování s firmou Real Partners, potažmo Capital Brokers.

Poplatky za zprostředkované finanční transakce – ve smlouvě deklarované jedním a půl procentem – dosáhly téměř desíti procent. Jedno a půl procenta základ, to znamená nákup akcií, jedno a půl procenta prodej, to už máme procenta tři, dále investor obchodoval se dvěma výše jmenovanými firmami, takže opět navýšení. K poplatkům za nákup a prodej obchodníkovi bylo ještě nutné zaplatit za převod z koruny na forinty a potom znovu z forintů na koruny. Malý vůbec netušil, že sazba za zprostředkování, obvyklá ve světě je čtvrt až půl procenta.

Další obchodování už byla jedna veliká finanční katastrofa. Fikaný poradce hnal spekulace s akciemi do nejvyšších otáček, za což shrábl tučné zprostředkovací poplatky. A o tohle vlastně ve skutečnosti šlo.

Malý zůstal ve finále téměř bez koruny. Obrátil se tedy – dle rady České asociace obchodníků s cennými papíry - písemnou reklamací na makléřskou firmu. Ta veškeré jeho námítky odmítla. Svou stížnost adresoval České národní bance. V poměrně krátké době obdržel odpověď, ve které mimo jiné stálo, že banka začala s prověřováním uvedené společnosti. Zákon České národní bance umožňoval uložit nepoctivým obchodníkům pokuty, případně jim odejmout licenci, nedovoľoval však vydat nařízení o vrácení neoprávněně

získaných finančních prostředků. Malý byl nucen vyvolat soudní jednání a občansko-právní cestou se dožadovat peněžité náhrady. Jelikož ovšem při podpisu smlouvy s Real Partners a Capital Brokers podepsal i rozhodčí doložku, nezbývalo mu, než svou při absolvovat u rozhodčího soudu. Za základní odborné posouzení, jež pro zasedání soudu připravila společnost JV-Consulting zaplatil více jak třicet tisíc korun. Odborné stanovisko mu nakonec u rozhodčího soudu bylo k ničemu, jelikož nemělo hodnotu znaleckého posudku, takže chyběly relevantní důkazy. Navíc soud v rozhodnutí konstatoval, že stěžovatel všechny příkazy k obchodům podepsal z vlastní vůle a nemá tudíž nárok na náhradu. Svůj spor s firmou Real Partners Evžen Malý prohrál a byl navíc nucen zaplatit další peníze za soudní výlohy. S podlomeným zdravím skončil na kardiocentru Baťovy nemocnice ve Zlíně.

Pozdně jarní Slunce rozhrnulo šedou oponu a zalilo hřejivými paprsky pečlivě střižené stromky a keře na zahradě, upravené do podoby menšího parku. Kukačka, ukrytá kdesi mezi tou zelení, v pravidelných intervalech odkukávala to své ku...kúk, jakoby chtěla důrazně upozornit na fakt, že ani tady se čas nezastavil.

Větvičky - obtěžkané drobnými zelenými lístky, visícími ze dvou smutečných vrb, nakloněných k sobě a tvořících impozantní vjezd do parku - počínání neúnavného ptáka monotonním pokyvováním schvalovaly. Některé z červenohnědých apartmánů, vykukujících ze zeleného bludiště upravených keřů, měly již dveře otevřené. Od řeky Lajta, obtékající celý rozsáhlý pozemek, byly slyšet hlasy. To již první hosté směřovali do nedalekých termálních lázní. Začínal nový den a letní sezóna nabírala obrátky.

Evžen Malý, v bílém froté županu a modrou sportovní brašnou přes rameno, vykročil směrem k Thermalfürdő, aby spolu s časně ranními návštěvníky vstoupil do lázeňského areálu.

Prošel podél venkovních bazénů, obsazených již několika teplomilci a otevřel zelenou branku, spojující tuto část komplexu se zadním traktem přilehlého hotelu Aqua. Kolem jídelny se prosmýknul na schodiště, vedoucí za recepcí do hotelové části.